

- สาระ:** ลูกๆ ที่แสนหวาน ครูปราศจากร่าง ดังนั้นลูกจึงต้องเพียรพยายามที่จะมีการจดจำระลึกถึง ด้วยการจดจำ บาบา ลูกก็จะเสร็จสิ้นการสอบแล้วก็กลับบ้าน
- คำถาม:** ลูกต้องเพียรพยายามที่จะอยู่ในการจดจำระลึกถึง ดังนั้น ลูกจึงไม่ควรถูกหลอกลวงในเรื่องใด
- คำตอบ:** เมื่อลูกมีนิมิตของดวงวิญญาณและลูกมองเห็นแสงที่เปล่งประกาย ไม่มีประโยชน์ในสิ่งนั้น ไม่ใช่ว่าด้วยการมีนิมิตหรือการได้รับตรีชติของบาบา บาปของลูกจะถูกตัดออกไปหรือลูกจะได้รับการหลุดพ้น ไม่เลย ในกรณีนั้น ลูกจะถูกหลอกลวงมากขึ้น จงเพียรพยายามที่จะมีการจดจำระลึกถึง ด้วยการทำความเพียรพยายามนี้เท่านั้นที่ลูกจะไปสู่สภาพที่เหนือบ่วงกรรม ไม่ใช่ว่า ลูกจะกลับมาบริสุทธิ์เมื่อบาบาให้ตรีชติ ลูกต้องทำความเพียรพยายาม

โอมซานติ พ่อทางจิตนั่งอยู่ที่นี้และอธิบายให้แก่ลูกๆ พ่อให้การศึกษาและสอนโยคะแก่ลูกๆ โยคะไม่ใช่เรื่องใหญ่ เมื่อเด็กๆ กำลังศึกษาเล่าเรียน พวกเขาจะมีโยคะอยู่กับครูของเขาอย่างแน่นอน พวกเขาคิดว่า ครูคนนั้นคนนั้นสอนเราเพื่อทำให้พวกเราเป็นเหมือนกับตัวเขาเอง ลูกมีเป้าหมายและวัตถุประสงค์นั้น ลูกเข้าใจว่าลูกศึกษาอยู่ในชั้นเรียนนั้นโดยเฉพาะ ที่นั่นครูไม่ต้องบอกลูกให้มียุคะกับเขา ลูกมีโยคะกับผู้ที่กำลังสอนลูกโดยอัตโนมัติ เขาไม่ได้สอนลูกทั้งวัน ลูกศึกษาสิ่งนั้นมาชาติแล้วชาติเล่าและได้พัฒนาการฝึกฝนนั้น ที่นี้ การฝึกฝนของลูกใหม่อย่างสิ้นเชิง ผู้ที่นี้ไม่ใช่ครูที่มีร่างกาย ผู้เดียวนั้นคือครูที่ปราศจากร่างที่ลูกพบปะทุก 5000 ปี พ่อเองพูดว่า พ่อไม่ใช่ครูที่มีร่างกายของลูก เหตุนี้เองการจดจำระลึกถึงนี้จึงไม่คงอยู่ ลูกต้องพิจารณาว่าตนเองเป็นดวงวิญญาณ และพ่อสูงสุดดวงวิญญาณสูงสุดผู้เป็นครูกำลังสอนลูก แน่แน่นอนว่า ลูกต้องจดจำครูจนกว่าลูกจะสอบผ่าน ด้วยการจดจำท่าน ลูกจะสอบผ่านแล้วก็จะกลับบ้าน ที่นี้ที่การสอบของลูกสิ้นสุดลง ละครก็จะจบลง ลูกๆ รู้ว่าลูกต้องเล่นบทบาท 84 ชาติเกิดที่ลูกบันทึกไว้ในลูกดวงวิญญาณ เวลานั้นลูกรู้สิ่งนี้ ในเวลาสุดท้ายเมื่อลูกอยู่ที่นั่นลูกจะไม่จดจำสิ่งนี้ ลูกได้รับความรู้ทั้งหมดที่นี้ ครูเองนั่งอยู่ที่นี้และอธิบายความรู้ทั้งหมดแก่ลูกๆ ที่ ลูกต้องเข้าใจอย่างต่อเนื่อง และแน่นอนว่าลูกยังต้องอยู่ในการจดจำระลึกถึงด้วย พ่อพูดซ้ำแล้วซ้ำเล่าว่า “มานมานะบาฟ” “มานมานะบาฟ” มีความหมาย ลูกเข้าใจว่าคำนี้ลูกต้อง พ่อเองพูดว่า จงจดจำพ่อและบาปของลูกจะได้รับการปลดปล่อย สิ่งนี้ใช้เวลา ลูกต้องตรวจสอบตนเอง เช่นเดียวกับที่มีวิชาอื่นๆ ในการศึกษาเล่าเรียน ได้แก่ ประวัติศาสตร์ คณิตศาสตร์ วิทยาศาสตร์ ฯลฯ นักเรียนก็จะเข้าใจได้ว่าตนจะสอบผ่านได้มากแค่ไหน ดังนั้นมันอยู่ในสติปัญญาของลูกว่าลูกจะสอบผ่านด้วยคะแนนมากมาย ลูกแต่ละคนต้องตรวจสอบตนเองว่าลูกไม่ได้ลืมบาบา หลายคนเขียนว่า บาบา มายาทำให้พวกเราลืมท่านซ้ำแล้วซ้ำเล่า เรามีพายุของมายามากมาย เรามีความคิดที่เป็นลบมากมาย เพราะความไม่เข้าใจ พวกเขาจึงเขียนว่า บาบา ไม่มีบาปในสิ่งนี้ใช่ไหม เรามีความคิดที่เป็นลบเช่นนั้น เมื่อเราเห็นบางคน เขาก็มีความคิดว่า ฉันต้องการทำสิ่งนี้ ไม่มีบาปในสิ่งนี้ใช่ไหม พ่อพูดว่า ไม่เลย บาปจะถูกสร้างขึ้นเมื่อลูกแสดงการกระทำเหล่านั้นผ่านอวัยวะทางกาย บาบาเฝ้าต่ออธิบายแก่ลูกๆ ซ้ำแล้วซ้ำเล่า ลูกมีความรู้ ลูกรู้ว่าทำไมวิเศษและกฤษณะจึงได้รับบงจักรแห่งการตระหนักรู้ในตนเอง พวกเขาวาดภาพให้เห็นว่าเขาฆ่าอคาสูรและบาคาสูร (อสูร) ด้วยบงจักรนั้น ไม่มีเรื่องของการฆ่าใคร นี่เป็นเรื่องของการตัดบาปของลูก ซึ่งบาบาถูกเรียกว่าผู้ควงบงจักรแห่งการตระหนักรู้ในตนเองด้วยเช่นกัน ท่านมีความรู้ของทั้งวงจร ดวงวิญญาณได้รับความรู้จากพ่อว่าวงจรหมุนไปอย่างไร ลูกๆ ต้องนำบงจักรแห่งการตระหนักรู้ในตนเองมาใช้และเผาบาปของตน จงซึมซับความรู้และจดจำพ่อ ด้วยการจดจำพ่อเท่านั้นบาปของลูกจะได้รับการปลดปล่อย ลูกแต่ละคนต้องเพียรพยายามเพื่อตัวลูกเอง ไม่ใช่ว่าบาบาจะนั่งให้ตรีชติแก่ลูกเพื่อที่บาปของลูกจะถูกตัดไป พ่อไม่ได้นั่งทำตรีชติอันที่จริงแล้วพ่อมองดูทุกคน บาปจะไม่ได้รับการปลดปล่อยด้วยการที่พ่อมองลูก หรือให้ความรู้แก่ลูก พ่อชี้หนทางแก่ลูก จงทำสิ่งนี้และสิ่งนั้นและบาปของลูกจะได้รับการปลดปล่อย พ่อให้ศรีมัทแก่ลูก โอเค ตัวอย่างเช่น เมื่อพ่อมา พ่อมองลูกๆ ด้วยการพิจารณาว่าลูกเป็นดวงวิญญาณ ไม่ใช่ว่าบาปของพวกเราจะถูกตัดไปด้วยการที่ท่านทำสิ่งนั้น ไม่เลย บาปจะถูกตัดไปด้วยความเพียรพยายามของเราเอง หากพ่อหนึ่งทำสิ่งนั้น นั่นก็จะกลายเป็นธุรกิจ พ่ออธิบายว่า ลูกสามารถจดจำพ่อทางโลกของลูกได้ด้วยวิธีนั้น พ่อผู้นี้คือผู้ที่ให้ศรีมัทแก่ลูก ลูกต้องทำความเพียรพยายามของตนเอง หลายคนคิดว่าตรีชติของนักปราชญ์หรือซานยาสซีคนนั้นคนนั้นก็เพียงพอแล้ว อย่างไรก็ตาม แม้กระทั่งหลังจากที่สัมผัสประสบการณ์กับพรและความเมตตาของพวกเขา ผู้คนก็ยังตกต่ำลงมาเรื่อยๆ พวกเขามีความเมตตาประเภทใด พวกเขาเพียงแค่จดจำธาตุบราห์มที่ยิ่งใหญ่เท่านั้น พ่อชี้หนทางให้แก่ลูกๆ อย่างชัดเจน พ่อพูดว่า ทำสิ่งนี้และสิ่งนั้น ลูกร้องเพลงว่า เรามาอย่าง

ปราศจากร่างและเราก็ต้องกลับบ้านอย่างปราศจากร่าง สิ่งนั้นกล่าวถึงเวลานี้ ต่อมาคำพูดของพ่อก็จะเป็นประโยชน์ใน
หนทางของความเลื่อมใสศรัทธา พ่อพูดว่าเวลานี้จงจดจำพ่อและบาปของลูกจะได้รับการปลดปล่อย พ่อให้ศรีมัทแก่ลูกๆ
นี่คือบทบาทของพ่อในละคร ลูกเรียกสิ่งนี้ได้ว่าเป็นความช่วยเหลือของท่าน ตามละครแล้ว ศรีมัทได้รับการจดจำ พ่อต้อง
ให้คำสั่งแก่ลูกๆ พ่อพูดว่า จงพิจารณาว่าตนเองเป็นดวงวิญญาณ ไม่ใช่ว่าพ่อจะให้ความช่วยเหลือแก่ลูกและพาลูกไปสู่
สภาพที่เหนือบ่วงกรรม ไม่เลย สิ่งนี้ใช้เวลา ลูกต้องทำความเพียรพยายามอย่างมาก ลูกต้องมีการฝึกฝนอย่างดีมากในการ
พิจารณาว่าตนเองเป็นดวงวิญญาณ จริงๆแล้ว ผู้เป็นแม่มีเวลามากมาย ผู้ชายจะใส่ใจกับธุรกิจของเขา ลูกต้องประกาศสิ
ทธิในลือตเตอร์รี่ของลูกในขณะที่กำลังจดจำพ่อเพื่อที่สนิมทั้งหมดจะถูกขจัดออกไป ลูกรู้สึกว่คนนั้นคนนี้เป็นผู้ที่ทำความ
เพียรพยายามที่ดีเพราะเขากำลังเก็บซาร์ตของเขา ในทำนองเดียวกัน ในหนทางของความเลื่อมใสศรัทธา พวกเขาจะนั่ง
เป็นเวลา 2-3 ชั่วโมง ผู้ที่อยู่ในสภาพของการเกษียณจะทำตามกฎหลายคน ฯลฯ แต่พวกเขาก็ยังไม่จดจำพวกเขา(ครู)มาก
เท่ากับที่พวกเขาจดจำเหล่าเทพ อันที่จริงแล้ว เหล่าเทพไม่ต้องการได้รับการจดจำและเหล่าเทพก็ไม่เคยสอนสิ่งใดให้แก่ลูก
ด้วยเช่นกัน นี่ไม่ใช่เรื่องใหม่สำหรับลูกและก็ไม่ใช่เรื่องของหลายแสนปีด้วย พ่อจะมาเมื่องานของการก่อตั้งและการ
ทำลายล้างต้องเกิดขึ้น ลูกรู้ว่าการทำลายล้างเกิดขึ้นทุกวงจร การทำลายล้างเคยเกิดขึ้นในวงจรก่อนหน้านี้ด้วยเช่นกัน
ลูกเขียนอยู่เรื่อยๆว่าสิ่งนี้เคยเกิดขึ้นเมื่อ 5000 ปีที่แล้วด้วยเช่นกัน หนทางที่พ่อชี้ให้แก่ลูกเพื่อจะได้พบท่านนั้นไม่ใช่เรื่อง
ใหม่ พ่อพูดว่า พ่อมาทุกวงจรและชี้หนทางให้แก่ลูก ลูกรู้ว่าอาณาจักรของลูกกำลังถูกก่อตั้ง อาณาจักรของเหล่าเทพผู้ที่
ลูกกราบไหว้บูชาท่านกำลังถูกก่อตั้งขึ้นมาอีกครั้ง วงจร 5000 ปีหมุนต่อไปเรื่อยๆ ผู้คนบ้าคลั่ง พวกเขาทั้งหมดกำลังทำตาม
การกำหนดของมายา พวกเขาไม่รู้จักรักความหมายของการเขารวัน ชื่อของลูกคือ “ผู้ที่ควงกงจักรของการตระหนักรู้ใน
ตนเอง” เป้าหมายและวัตถุประสงค์ของลูกอยู่เบื้องหน้าแล้ว บาบาได้ให้ความรู้ที่ท่านมีแก่ลูกๆดวงวิญญาณ เมื่อวงจรของ
ละครมาถึงจุดจบ พ่อจึงมาให้ความรู้แก่ลูก พ่อเองมาและสอนการกระทำเหล่านี้แก่ลูก แล้วทันทีที่ลูกไปสู่หนทางบาป
กลางคืนก็เริ่มขึ้นและพวกเขาที่ตกต่ำลงมาเรื่อยๆ ความสุขลดลงเรื่อยๆ ลูกมีทั้งวงจรอยู่ในสติปัญญาของลูกเหมือนกับที่มี
อยู่ในสติปัญญาของพ่อ อย่างไรก็ตาม ลูกต้องเพียรพยายามที่จะกลับมารับสิทธิ เหตุนี้เอง ลูกจึงเรียกหา บาบา จงมาและ
ทำให้เราผู้ที่ไม่บริสุทธิ์เป็นผู้ที่บริสุทธิ์ด้วยเถิด ดังนั้น ความรู้จึงจำเป็น ลูกต้องเปลี่ยนจากมนุษย์ไปเป็นเทพ พ่อมาเพื่อ
สอนราชาโยคะแก่ลูก ไม่มีใครรู้ว่าจะสอนสิ่งนั้นแก่ลูกอย่างไร ลูกเรียกหาพ่อผู้ชำระให้บริสุทธิ์ว่า บาบา มาและทำให้เรา
บริสุทธิ์ด้วยเถิด! เวลานั้นลูกกำลังกลายเป็นดวงวิญญาณบุญที่บริสุทธิ์ ประวัติศาสตร์และภูมิศาสตร์ของโลกมีการชำระ
สิ่งเหล่านี้เป็นประเด็นที่ลึกล้ำอย่างยิ่ง ผู้คนไม่รู้จักทั้งดวงวิญญาณและดวงวิญญาณสูงสุด พ่อเท่านั้นที่บอกลูกว่าดวง
วิญญาณเป็นเช่นใดและบทบาทของดวงวิญญาณคืออะไร มันเป็นเรื่องที่น่าอัศจรรย์ที่บทบาททั้งหมดถูกบันทึกไว้ในดวง
วิญญาณที่แสนเล็กได้อย่างไร ทันทีที่ลูกได้ยินสิ่งนี้ ลูกก็จะมีขนลุก บางคนมีนิมิตของดวงวิญญาณ พวกเขาเห็นแสงที่
เปล่งประกาย อย่างไรก็ตาม สิ่งนั้นมีประโยชน์อะไร ที่นี้ลูกต้องมีโยคะ ผู้คนคิดว่าด้วยการมีนิมิต พวกเขาจะได้รับการ
หลุดพ้นและบาปของเขาก็จะได้รับการปลดปล่อย ในความเป็นจริงแล้ว พวกเขาถูกหลอกลวงมากขึ้น พ่อเฝ้าแต่อธิบายทุก
สิ่งแก่ลูก พ่อพูดว่า พ่อกำลังบอกสิ่งที่ลึกล้ำให้แก่ลูกๆ ลูกมีความรู้ของทั้งวงจรอยู่ในสติปัญญาของลูก เพียงแค่จดจำบาบา
และวงจร จงจดจำครูและความรู้ด้วยเช่นกัน ตามละครแล้ว ลูกจะได้รับสภาพที่เหนือบ่วงกรรมด้วยการจดจำระลึกถึงพ่อ
ลูกต้องกลับไปอย่างปราศจากร่างเหมือนที่ลูกมาอย่างปราศจากร่าง ลูกจะนำสันสการ์ที่สูงส่งไปกับลูก ไม่มีความรู้ที่นั่น นี่
คือการจดจำระลึกถึงที่ง่ายตาย ผู้คนสับสนกับคำว่า ‘โยคะ’ ผู้คนเหล่านั้นคือหฺรฺ(ใช้กำลัง)โยคี เพียงพ่อเท่านั้นที่สอน
โยคะที่ง่ายตายแก่ลูก ก่อนหน้านั้น ลูกเคยได้ยินว่าพระเจ้าของกิตะและสอนโยคะที่ง่ายตายแก่ลูก อย่างไรก็ตาม ลูกไม่รู้จัก
ท่าน เพราะความไม่เข้าใจ 100% ผู้คนจึงกลับมาไม่บริสุทธิ์ มีหนทางมากมายนับไม่ถ้วน คัมภีร์กิตะเป็นไปสำหรับผู้อาศัย
อยู่ที่บ้านกับครอบครัว ลูกคือผู้ที่เป็นของหนทางของครอบครัว ตอนแรกนั้นหนทางของลูกคือหนทางครอบครัวที่บริสุทธิ์
และเวลานี้ได้กลายเป็นหนทางครอบครัวที่ไม่บริสุทธิ์ เวลานั้นต้องกลับมาบริสุทธิ์อีกครั้ง พ่อบริสุทธิ์เสมอ ท่านมาเพื่อให้ศรี
มัทแก่ลูก พ่อพูดว่า ในเวลานี้ทุกคนตโมประธาน เริ่มแรกลูกเคยสโตประธาน เราก็ยังเคยสโตประธานในตอนเริ่มแรก
ด้วยเช่นกัน แล้วเราก็กลับมาตโมประธาน ใครก็ตามที่มา ไม่ว่าจะเป็พระสันตะปาปา นักบวช ฯลฯ จะสโตประธานใน
ตอนแรก และหลังจากนั้นเมื่อจำนวนเพิ่มมากขึ้น ทั้งต้นไม้กิตโมประธาน เวลานั้นต้นไม้อยู่ในสภาพที่ทรุดโทรมอย่างสิ้น
เชิง ลูกเข้าใจว่าลูกเคยสโตประธานและลูกกิตโมประธานตามลำดับกันไป เวลานั้นลูกต้องกลับมาสโตประธานอีกครั้ง ลูกจะ
กลายเป็นสิ่งนั้นตามลำดับกันไปตามละคร มีรายละเอียดมากมาย เมล็ดนี้รู้ว่าต้นไม้ปรากฏออกมาจากท่านอย่างไร เพียง
พ่อเท่านั้นที่บอกความลับของต้นไม้โลกมนุษย์นี้แก่ลูก พ่อยังเป็นนายแห่งสวนดอกไม้ด้วยเช่นกัน พ่อรู้ว่าสวนดอกไม้ของ
พ่อเคยสวยงามมาก พ่อมีความรู้นี้ เคยมีสวนดอกไม้ชิ้นหนึ่งเช่นนั้นของพระเจ้า เวลานั้นเป็นสวนของปีศาจ อาณาจักรของ
ราวันเรียกว่าชาตาน มีความรุนแรงอยู่ทุกหนแห่ง พวกเขาทุกคนพร้อมแล้วขณะที่นั่งอยู่กัระเบิดปรมาณู ฯลฯ ทุกคนรู้ว่า
สิ่งเหล่านี้ไม่ได้มีเพื่อเก็บไว้และการทำลายล้างต้องเกิดขึ้นเพราะระเบิดเหล่านั้นอย่างแน่นอน ถ้าการทำลายล้างไม่เกิดขึ้น

แล้วยุคทองจะมาได้อย่างไร สิ่งนี้ชัดเจนมาก อย่างไรก็ตาม พวกเขาแสดงให้เห็นว่าสงครามมหากาฬที่ยิ่งใหญ่เคยเกิดขึ้น และเพียงพันดาวาสทั้งห้าเท่านั้นที่ปลอดภัย และจากนั้นพวกเขาก็ยังละลายหายไปด้วยเช่นกัน อย่างไรก็ตาม ไม่มีผลใดๆจากสิ่งนั้น พ่อหนึ่งอยู่ที่นี้และอธิบายว่าละครนี้ถูกกำหนดไว้แล้ว บาร์ตเคยถูกปล้นและเวลานี้พวกเขากำลังนำเอามาคืน พวกเขาจะให้ต่อไปจนถึงเวลาสุดท้าย ลูกรู้ว่าทุกสิ่งจะถูกทำลายในการทำลายล้าง เมื่อเคยเป็นอาณาจักรของเราจะไม่มีอาณาจักรอื่น ประวัติศาสตร์ต้องซ้ำรอย บาร์ตจะกลายเป็นสวรรค์อีกครั้งหนึ่ง จะมีอาณาจักรของลักษมีและนารายณ์ ไม่มีการกล่าวถึงดินแดนอื่นที่นั่น เวลานี้เป็นตอนจบของยุคเหล็ก จากนั้นจะมีอาณาจักรของลักษมีและนารายณ์ เรากำลังจะเป็นสิ่งนั้นอีกครั้งหนึ่ง พ่อพูดว่า พ่อมาเพื่อสอนราชาโยคะแก่ลูก ลูกกลายเป็นนายเหล่านั้นหลายครั้งแล้ว นั่นคือในทุกวงจร ทั่วทั้งโลกเคยเป็นอาณาจักรของพวกเขา พวกเขามีความฉลาดมาก ที่นั่นพวกเขาไม่จำเป็นต้องรับคำแนะนำจากที่ปรึกษา ฯลฯ ละครนี้ถูกกำหนดไว้แล้วและจะซ้ำรอย พวกเขาเรียกวัดของกฤษณะว่า “ดินแดนแห่งความสุข” ซึ่งبابามา และก่อตั้งดินแดนแห่งความสุข พวกเขาเองพูดว่าบาร์ตเคยเป็นสวรรค์เมื่อ 3000 ปีก่อนพระคริสต์ เริ่มแรกเคยมีศาสนาเดียวและศาสนาอื่นๆก็ตามมา ลูกๆควรอัศจรรย์ใจว่าبابากำลังให้อำนาจในการปกครองแก่ลูกอย่างไร พ่อมาและให้ผลของความเลื่อมใสศรัทธาแก่ลูก สิ่งนี้ง่ายตายมาก อย่างไรก็ตาม ผู้ที่เคยเข้าใจสิ่งนี้ในวงจรก่อนหน้านั้นเท่านั้นจะเข้าใจสิ่งนี้อีกครั้งตามลำดับกันไปตามความเพียรพยายามที่พวกเขาทำ อัชชะ

ถึงลูกๆ ที่สุดแสนหวาน ผู้เป็นที่รักยิ่ง ที่จากหายไปนาน เวลานี้ได้พบพานอีกครั้ง รัก ระลึกถึง และสวัสดีตอนเช้า จากแม่ พ่อ บัฟดาตา พ่อทางจิตพูดนมัสเตกับลูกๆ ทางจิต

สาระสำหรับการสร้างสมเพื่อการเป็นตัวของตัวเอง คุณธรรม และการจดจำระลึกถึง:

1. นางงจักรแห่งการตระหนักรู้ในตนเองไปใช้และเผาบาปของลูกให้หมดไป รมัดระวังว่าลูกไม่ได้แสดงการกระทำที่เป็นบาปผ่านอวัยวะของร่างกาย ทำความเพียรพยายามเพื่อตนเองที่จะกลับมาอยู่เหนือบ่วงกรรม

2. อย่าได้มีความปรารถนาที่จะมีนิมิต ลูกจะไม่ได้รับการหลุดพ้นด้วยการมีนิมิตและบาปของลูกก็绝不会ถูกตัดออกไป ไม่มีประโยชน์ในการมีนิมิต สนิมจะถูกขจัดได้ด้วยการจดจำพ่อและความรู้เท่านั้น

พร: พร: ขอให้ลูกพิจารณาตนเองเป็นเครื่องมือ และอยู่อย่างเป็นอิสระจากความคิดที่ไร้สาระและทัศนคติที่ไร้ประโยชน์และกลายเป็นผู้ให้คุณประโยชน์โลก
“นั่นเป็นเครื่องมือสำหรับงานของการให้คุณประโยชน์โลก” จงรักษาสำนักู้ของความรับผิดชอบนี้ไว้และลูกจะไม่มีวันมีความคิดที่ไร้สาระ หรือทัศนคติที่ไร้ประโยชน์ต่อตนเองหรือผู้อื่น ดวงวิญญาณที่มีความรับผิดชอบจะไม่สามารถมีแม้แต่ความคิดเดียวที่ไม่ให้คุณประโยชน์ พวกเขาไม่สามารถมีทัศนคติที่ไร้ประโยชน์แม้เพียงวินาทีเดียว เพราะบรรยากาศที่ถูกสร้างผ่านทัศนคติของพวกเขา และดังนั้น พวกเขาจึงมีความปรารถนาดีและความรู้สึกที่บริสุทธิ์ต่อทุกคนโดยอัตโนมัติ

คติพจน์: พลังของความรู้คือความโกรธ และพลังของความรู้คือความสงบ

*** โอม ขานติ ***